אנגעפירט פונ׳ם לערער פארבאנד פון די אידישע וועלטלאכע שולן אין וויניפעג

מעשיות פון באבע דאבע

פון לעאן עלבע

די טויבן וואס נייען הויבן

האב איך א פאר טויבן,
וואס זיי נייען הויבן —
אך, וואונדער איבער וואונדער,
ווי די טויבן נייען הויבן,
דאס איז מיר א וואונדער,
דאס איז מיר א וואונדער!

— אודאי איז דאס א וואונדער! האט געזאגט די באבע דאבע, אבער הערט וואס עס איז ווייטער געווען:

די פאר טויבן האבן אויפגענייט א פאר הויבן און האבן זיך גענומען דרייען ארום אלע שויבן, זוכנדיק וועמען אפצוגעבן די פאר הויבן.

א פאר ארימע מיידלאך, וואס נייען אין צעריסענע קליידלאך דארף מען אפגעבן די פאר הויבן, — האט געזאגט איינע פון די טויבן.

— יא, האט געזאגט אויך די צווייטע, אוי זאלן די ארימע מיידלאך אין די צע־ריסענע קליידלאך טראגן די הויבן אויף זייערע קעפעלאך מיט די שיינינקע צע־פלאך.

— אך, ווי זיי וועלן זיך פרייען, וואו זיי שטייען און גייען!

— און עס וועט פאר זיי זיין א וואונ־דער, פאר יעדער באזונדער, ווי די טויבן נייען הויבן!

און די פאר טויבן מיט די פאר הויבן האבן אנגעקלאפט אין א פאר ארימע שויבן

— וואוינען דא א פאר ארימע מיידע־לאך אין צעריסענע קליידלאך?

— יא, זיי וואוינען דא!

— און זיי האבן אויף זייערע קעפעלאך שיינינקע צעפעלאך?

— יא, זיי האבן אויף זייערע קעפעלאך שיינינקע צעפעלאך!

— און ווי זיינען זייערע נעמען? זאלן זיי זיך ניט שעמען!

— איינע רופט מען מירעלע און די אנדערע צירעלע.

— שיינע נעמען, ניטא זיך וואס צו שעמען!

— אבער וואס האט איר אונז געבראכט צו טראגן? קאנט איר אונז ניט זאגן? האבן געפרעגט אי מירעלע אי צירעלע.

— מיר האבן געבראכט א פאר הויבן, האבן געענטפערט די טויבן, הויבן פאר אייערע קעפעלאך מיט די שיינינקע צע־פלאך.

און די מיידעלאך אין די צעריסענע קליידעלאך, וואס איינע רופט מען מירע־לע און די אנדערע צירעלע, זיינען צוגע־לאפן צו די שויבן, זעען, צי ס׳איז ריכטיק וואס די טויבן זאגן וועגן די הויבן

ווען זיי האבן דערזעען, אז ס׳איז ריכ־טיק, איז זיי גאר אין די אויגן געווארן ליכטיק.

— טאקע אמת׳ע הויבן!

— אודאי! האבן געזאגט די טויבן.

די מיידעלאך האבן זיך געפרייט.

— ווער האט דאס גענייט?

— טאקע מיר אליין.

די מיידעלאך האבן זיך געוואונדערט:

— טויבן זאלן נייען הויבן!

— נו, מירעלע און צירעלע, גענוג זיך שוין צו וואונדערן, האבן געזאגט די טויבן עפנט דאס פענסטער און נאט אייך די הויבן.

האבן מירעלע און צירעלע, געעפנט דאס פענסטער, און די טויבן האבן געגעבן זיי די הויבן.

די מיידעלאך האבן אנגעטאן, און עס האט זיי געקלייט, ווי פאר זיי גענייט. אך, ווי זיי האבן זיך געפרייט!

— איצטער, ווי נעמט מען גאנצע קליידלאך? האבן געזאגט די מיידלאך קוקנדיק אויף זייערע צעריסענע קליידע־לאך.

מיר וועלן אייך מאכן קליידלאך, ליי־בינקע מיידלאך, האבן געזאגט די טויבן.

— ווי אזוי?

— אזוי ווי מיר האבן געמאכט די הויבן און זיי זיינען אוועקגעפליוגן.

אויף מארגן זיינען זיי צוריקגעקומען מיט קליידלאך פאר די מיידעלאך.

די מיידעלאך האבן אנגעטאן די קליידלאך, און עס האט זיי געקלייט, אט ווי פאר זיי גענייט.

אך, ווי זיי האבן זיך געפרייט!

— איצטער, וואו נעמט מען שיכעלאך מיט זעקעלאך? האבן געזאגט די מיידע־לאך, קוקנדיק אויף זייערע בארוויסע פי־סעלאך.

— מיר וועלן אייך אויך מאכן שיכע־לאך מיט זעקעלאך, האבן געזאגט די טויבן, א קושטשענדיק די קינדער אין די בעקעלאך.

— ווי אזוי?

— אזוי ווי מיר האבן געמאכט די הויבן געענטפערט די טויבן.

— און אזוי ווי איר האט געמאכט די קליידעלאך, האבן אונטערגעכאפט די מיי־דעלאך.

זיינען אוועקגעפלויגן די טויבן, און אויף מארגן זיינען זיי צוריקגעקומען מיט שיכעלאך און זעקעלאך פאר מירעלען מיט צירעלען.

מירעלע מיט צירעלען האבן דערזען די שיכעלאך מיט די זעקעלאך, זיינען ביי זיי פאר פרייד רויט געווארן די בעקעלאך.

איי, ווי זיי האבן זיך געפרייט, גע־טאנצט און געדרייט!

די שיכעלאך מיט די זעקעלאך זיינען אויף זיי געווען גאר א פראכט, אט טאקע ווי פאר זיי געמאכט.

די ארימע מיידעלאך זיינען געווען איצט אויסגעקלייט פון קאפ ביז די פיס, און זיי האבן גארניט געוואוסט, ווי צו דאנקען און לויבן די גוטהארציקע טויבן, וואס זיי נייען די הויבן.

———(:.:)———

שאראדעס

שאראדע נומער 13

מיין 1טער איז אין מאמע ניט אין טאטע,
מיין 2טער איז אין ערד אויך אין פערד,
מיין 3טער איז אין שאפע אויך אין שאפן
מיין 4טער איז אין הימל ניט אין בלימל.

שאראדע נומער 14

מיין 1טער איז אין דיר און אויך אין מיר
מיין 2טער איז אין דער אויך אין ווער,
מיין 3טער איז אין ניגון ניט אין וויגן,
מיין 4טער איז אין שטאל ניט אין אייזן,
מיין 5טער איז אין לעפל אויך אין טעפל,
מיין 6טער איז אין די אויך אין זי,
מיין 7טער איז אין מענשן ניט אין בענשן

צוגעשיקט פון ברכה ראבינסאן.

שאראדע נומער 15

מיין 1טער איז אין גרין ניט אין געל,
מיין 2טער איז אין קאפ ניט אין פעל,
מיין 3טער איז אין לעבן ניט אין טויט,
מיין 4טער איז אין דאנה ניט אין נויט.

צוגעשיקט פון חיים גארדן, אידנברידזש

ענטפערס אויף שאראדעס פון פרייטאג פעברואר 28טן: נו. 8 שלום-עליכם; נו. 9 כ. לעניו; נו. 10 בער באראכאוו; נו. 11 פרץ; נו. 12 יהואש.

די קינדער האבן געטראפן שאראדע נו. 11: מילקע שיינים, כעמל גוטקין, מירעלע אראן.

———(:.:)———

רעטענישן

1. אמאל איז דאס גרויס, אמאל איז דאס קליין, אמאל איז דאס מיאוס, אמאל איז דאס שיין, אמאל איז דאס שטארק, אמאל איז דאס שוואך, און פאר א פארמער איז דאס א גוטע זאך צוג. פון לייבל ספרינגמאן, 10 יאר
2. אמאל בין איך גרויס, אמאל בין איך בייז, אמאל רייס איך און אמאל בייס איך, אמאל בין איך אין שטאט און אמאל בין איך אויפ׳ן פארם, אמאל בין איך שטיל און אמאל מאך איך ליארם. סעם ספרינגמאן.
3. מען קען אונז ליבן, מען קען אונז האסן; מיר קענען זיין ערנסט, און מיר קענען שפאסן. לייקע און לאה גארדן, מייבל און וועלוול פרייזעס.
4. עס איז קיילעכדיק און עס האט א לעבעלע אין מיטן.
5. עס בלאזט אזוי שטארק אז ס׳קען אראפרייסן א קנעפל. מרים ערן, 8 יאר

———(:.:)———

וויצן

מוטער: פרעג מיך מער ניט קיין פרא־געס, חנה!

חנה: נו, איז וואס זאל איך פרעגן?

*

פארוואס איז דער בוכשטאב "א" קיינ־מאל ניט שפעט?

דערפאר וואס ער איז אלעמאל אין צייט

פאר׳ן שלאפן גיין

אידא גלאזער

אנטיילנעמער: מוטער; א אינגעלע, 5 אדער 6 יאר אלט.

(א קינדערש שלאף צימער. די ווענט זיינען אויסגעקלעפט מיט שפאליר פון האלענדישע טאנצנדיקע קינדער. אין א ווינקל זיינען אנגעווארפן שפילצייג: א פייל און בויגן, א ביקסל, א שווערד, א ווייסער פערד אויף רעדלאך, און ד. ג. דאס בעטל איז אויסגעבעט. עס קלינגט אכט אזייגער).

אינגעלע: (זיצט לעבן זיינע שפילצייג און אנגעבלאזענער, קוקט מיט בייזע אויגן אויף דער מוטער): . . . נאר דו לייגסט אפ אויף מארגן, יעדן אונט זאגסטו "מארגן!"

קענסט מיך איצט שטראפן, —
פרי וועל איך נאך גיין היינט שלאפן!

מוטער (מיט׳ן נאכט העמדל אין האנט, מאכט אן אומגעדולדיקע באוועגונג).

אינגעלע (שטייט אויף, לויפט צו צו דער מוטער, קוקט איר אריין אין די אויגן):
וועסטו לעזן — גיי איך שלאפן.
קיינמאל וועסט ניט דארפן שטראפן.

מוטער (לייגט אוועק דאס העמד, זיפצנ־דיק זעצט זי זיך אויפ׳ן בעטל פארטראכט זיך א ווייקע, דאן טוט זי א שמייכל צום קינד):

גיב דיין האנט און זעץ זיך דא,
קוק אויף מיר און הער זיך צו.
אין א טיפן טיפן וואלד
שטייט א שטיבעלע א קליינס.
איז דאס שטיבעלע שוין אלט —
ס׳האט א טירעלע בלויז איינס.
אבער פענסטערלאך ארום
זיינען דארט פאראן א סך,
און א קוימען רויטלט זיך
שטענדיק אויפ׳ן דאך.
ראק ער בלאזט און בלאזט פון זיך
גאנצע וואלקנס גרויען רויך
שיקט ער חוצפה׳דיק ארויף
צו דעם בלויען הימל הויך.

אינגעלע (פאלט איר אריין אין די רייד):
מאמעלע, דו ווארט א ווייל!
וועט דאך אפשר ווערן גרוי
אונזער שיינער הימל־בלוי?
כ׳האב אים פיינט, דעם רויך־גרוי!
דו דערציילסט מיר בעסער איצט,
ווי דאס צימערל קוקט אויס
אינעווייניק אין דעם שיינעם הויז.
(נעמט שפרינגען איבער׳ן צימער)

מוטער:
ווארט, קינד מיינס, שפרינג ניט אום,
מיט דיין האנט נעם מיך ארום.

אינגעלע (זעצט זיך אוועק אויף זיין ביינקעלע, נעמט ארום דער מוטערס פיס)

מוטער:
אין דעם קליינעם שטיבעלע
בלויז איין צימער איז פאראן,
וואוינט דארטן שוין יארן לאנג
איין אליין אן אלטער מאן.
יארן, יארן לאנג צוריק
איז דער מאן געווען יונג.
זיינע פיס — דער שטאלצער טראט,
זיינע הענט — דער ברייטסטער שוואונג,
און זיין קאפ — מיט לאקן שווארץ,
פריי האט זיך געהויבן הויך,
און זיין קערפער — פעסט און שלאנק,
האט געאטעמט פול מיט כח.
ער האט פיינט געהאט די שטאט
מיט איר טומל און געשריי.
מיט איר פאלשן גלאנץ און שיין,
האט ער זיך געלאזט אוועק
אין א טיפן וואלד אריין.
ווייט פון טומל און גערויש
האט ער זיך א הויז געמאכט,
און זיין פרייען, יונגן טרוים
האט ער אין זיין היים געבראכט.

אינגעלע (קוקט אויף דער מוטער מיט גרויסע אומרואיקע אויגן. ביי די לעצטע ווערטער כאפט ער זי אן ביים האנט):
מאמע, מאמע ווארט א ווייל!
אין א טיפן וואלד אליין?
האט ער גאר ניט מורא געהאט
אליין דארט צו גיין?
האט ער דען געהאט א ביקס
און א בויגן מיט א פייל?

מוטער (צעשמייכלט זיך, נעמט פא־וואלינקע אפשפילן זיין רעקל, און ציט עס ארונטער. ער באמערקט ניט און לאזט זיך אויסטאן די שיך):
. . . אי א בויגן, אי א פייל.
און א ביקס, א שארפן מעסער.
ער — דער שיינער שטאלצער יונג
איז פון אלע גרויסע — גרעסער!

אינגעלע (דרייט זיך אומגעדולדיק אין אירע הענט טוט זיך פלוצים א ריס ארויס)
מאמעלע, דו ווארט א ווייל!
ווי זשע קען א ריז דארט שטיין,
אז דאס שטיבעלע איז קליין?

מוטער (כאפט אים צוריק, זעצט אים אריין אין בעט שוין כמעט אן אויסגע־טאנענעם, ציט אומגעדולדיק די קאלדרע אויף אים):
אוי, דו קליינער חכם מיינער!
אלעס מוזטו באלד פארשטיין.
אזא אינגעלע א קליינס
מעג שוין איצטער שלאפן גיין.

אינגעלע (צופט זי ביי דער האנט, קוקט אויף איר מיט בעטנדיקע אויגן):
באלד, איך בעט דיך,
נאך איין ווייליגקע דערצייל:
האבן אלע ווילדע חיות
צוגעהערט צו זיין באפעל?
ער — דער ריז, פון גרויסע — גרעסער,
דארף שוין ניט קיין ביקס און מעסער.
(שטעלט זיך אוועק אין א שטאלצער פאזע און ציט אויס די רעכטע האנט).
אז ער טוט נאר א געשריי,
מיט׳ן האנט ער טוט א דריי,
אז ער קוקט אויף זיי אראפ.
(טוט א הויב דעם פוס אין דער לופטן)
מיט׳ן פוס ער גיט א טופ.
(א ווייל קוקט ער אויף דער מוטער מיט׳ן קאפ פארריסן, דאן גלייכט ער זיך נאך מער אויס און זאגט מיט א באסא־ווע שטימע):
איך וועל אויפוואקסן א ריז!
כ׳וועל ניט דארפן פייל און שפיז.
כ׳וועל נאר געבן איין באפעל —
וועט ציטערן אויף זיי די פעל.
בער און לייב, און וואלף און פוקס
וועלן רוקן זיך געשווינט,
ווי געטריבן פונ׳ם ווינט.
גלייך צו מיר אין האנט אריין.
(טוט שטאלץ א שטרעק אויס דעם ברוסט־קאסטן).
אט אזא ריז וועל איך זיין!
(עס דערהערט זיך פון צווייטן צימער דאס קלינגען פון זייגער 9 לאנגע קלאנגען)

מוטער (נאכמאכנדיק זיין טאן, מיט אן ערנסטער מינע):
זיכער, זונעלע, דו מיין,
אט אזא ריז וועסטו זיין!
נאך א יאר, און צוויי, און דריי,
ס׳וועט די צייט גאר שנעל פארביי.
גאר דערוויילע — באיו־ביי!
(זי דעקט אים איין, לעשט אויס דאס לעמפל און גייט ארויס).

אינגעלע (הינטער דער קאלדרע, מיט האלב פארמאכטע אויגן):
נאך א יאר, און צוויי, און דריי,
. . . ס׳וועט פארביי — — —
אט אזא ריז וועל איך זיין — —

———(:.:)———

העניע פאדאלסקי

העניע פאדאלסקי, גוט באקאנט אין די היגע שול קרייזן, איז נאך א לענגערער קראנקהייט וואס האט אנגעהאלטן עטלאכע יאר, געשטארבן נעכטן אינדערפרי.

העניע פאדאלסקי איז אלט גע־ווען עטלאכע און צוואנציק יאר. זי איז פריער געווען א שילערן פון דער פרץ שול און דערנאך פאר עט־לאכע יאר א לערערן. זי איז געווען א מענש מיט א זייער צארטער נשמה און מיט א סך ליבע פאר די קינדער, וועלכע האבן איר געצאלט מיט קעגנזייטיקער ליבע.

די פארשטארבענע העניע פא־דאלסקי האט זיך אויך אויסגעצייכנט מיט אירע קינדער מעשה׳־לאך וואס פלעגן זיך דרוקן אין דער אפטיילונג פון "קינדער ווינקל".

אלע קינדער פון דער פרץ שול, צוזאמען מיט׳ן לערער פערסאנאל, טרויערן אויף איר פריצייטיקן טויט.

מעשה׳לאך פון קינדער

די פארשעמטע קינדער

איינמאל אינדערפרי, ווען די זון האט געשיינט, די ביימער האבן זיך געשוש־קעט, און א ווארים ווינטעלע האט גע־בלאזן, בין איך ארויסגעגאנגען אין פארק אנעמען זיך מיט א ביסל פרישער לופט. איך האב זיך געזעצט אויף א באנק. עס איז געווען זייער גוט צו זיצן קעגן דער שיינענדיקער זון. איך האב דערזעען א אינגעלע פון ווייטנס, וואס איז זיך גע־גאנגען שפאצירן. ניט ווייט זיינען גע־זעסן דריי אינגעלאך. זיי האבן געקוקט אויף אים און געלאכט פון זיינע מלבו־שים. זיי האבן אנגעהויבן ריידן עפעס צווישן זיך וועגן דעם אינגעלע, אנווייזנ־דיק מיט די פינגער אויף אים. ער האט אויף זיי ניט געקוקט.

איך האב זיך ניט באמערקטערהייט צו־געזעצט נעענטער. די אינגעלאך האבן בא־שלאסן צו שפאסן און אוועקטרייבן דאס אינגל פון פארק, ער זאל זיך אזוי ניט דרייען אין זיין נייעם אנצוג. זיינען זיי אלע אויפגעשטאנען און האבן זיך א לאז געטאן אויפ׳ן אינגל, וואס האט זיך גע־שפאצירט איבער׳ן פארק. זיי האבן אים אנגעהויבן שלאגן. ער האט אבער זיך בראוו געשלאגן צוריק. נאר זיי זיינען גע־ווען שטארקער פון אים. איז ער געפאלן. זיי האבן אים באווארפן מיט בלאטע, כדי צו פארשמירן זיין נייעם אנ־צוג. איך האב דאס אלעס געזעהן, בין איך צוגעלאפן צו די אינגלאך. ווען זיי האבן מיך דערזעען האבן זיי זיך זייער פארשעמט. פילנדיק זיך שולדיק אלס אנ־פאלנדיקע וועלן אויף אן אומשולדיק צי־נגלע.

אהרן מארגאליס, 12 יאר.

———(:.:)———

בריוו קאסטן

כעמל גוטקין: דיין מעשה׳לע "דער פליער" איז צו שוואך.

יהודית פרידין און לאה גאלד: אייערע שאראדעס וועלן מיר דרוקן.

מרים ערן: דיינע שאראדעס זיינען שוואך.

אברהם פאזין: דיינע רעטענישן און וויצן זיינען גענומען פון "פארווערטס", און זיי זיינען ניט פאר קינדער.

בערל ראזנבערג: דיינע שאראדעס זיי־נען ניט ריכטיק.

חנה׳לע סאלאדקי: דיינע שאראדעס און דיין לידעלע זיינען צו שוואך.

לאה ראזנפעלד: דיינע שאראדעס זיי־נען צו שוואך.

לידער

קינדער ציילענישן

פון יצחק אראנסקי

— 1 —

איינס, צוויי, דריי, פיר,
שטייט א קעצל ביי דער טיר.
קיזי מיזי, קעצל קאץ,
אינמיטן מארק ליגט א קלאץ.
אויפ׳ן קלאץ שטייט א פליג,
קומט פון ערגעץ אן א ציג.
ציגעלע־מיגעלע, קריך אין וויגעלע,
כאפ א שטרוי, — אט אזוי.
מע—ע—ע!

— 2 —

איינס, צוויי, דריי, פיר,
פערעלע, שערעלע, גלאז־פאפיר.
פינף, זעקס, זיבן, אכט,
טיר און טויער צוגעמאכט,
זעקס, זיבן, אכט, ניין,
גייט א גוי אין שענק אריין;
טרינקט א פעסעלע ביר דארט אויס,
אינגעלע צינגעלע, גיי ארויס!

———(:.:)———

געזונטהייטס פראב־לעמע פארענטפערט פאר פיעלע מענשן

זיי עסן טעגליך קעללאגג׳ס אלל־ברען

פערשטאפונג איז היינט צו טאג די גרעס־טע געפאהר פאר דעם געזונט. עס איז אליין זעהר געפעהרליך און איז די אור־זאכע פון פיעלע אנדערע קאמפליצירטע קראנקהייטען. פילען און דראגס קענען ניט געבען קיין שטענדיגע בעפרייאונג פון פערשטאפונג. פיעלע פון די דראגס זיינען געפעהרליך.

קעללאגג׳ס אלל־ברען איז פאזיטיוו גאר־ראנטירט צו בעפרייען און צו פערהיטען פון צייטווייליגער און ווידערהאלענדער פערשטאפונג. אויב עס איז ניט אזוי, קריגט איהר אייער געלט צוריק.

צוויי עס לעפעל פון קעללאגג׳ס אלל־ברען טעגליך איז די געהעריגע מאס. אין כראנישע פאללען דארף מען עסען אלל־ברען ביי יעדען מאהלצייט. עס איז נויטיג אין יעדען דיעטע וואס מען בענוצט צו רעדוצי־רען. אויסער דעם ענטהאלט קעללאגג׳ס אלל־ברען אייזען, וואס בויט און גיט בלוט. עס איז דער אריגינעלער אלל־ברען אין וואס מיליאנען מענשען האבען זיך איבערצייגט אין דער ווירקזאמקייט און ווערט רעקאמענדירט פון דאקטוירים.

קעללאגג׳ס אלל־ברען האט א טעם וואס שמעקט אפעטיט. עסט דאס מיט מילך אדער קרים, סירועלס אדער פרוכט־זאפטען, זופ אדער אין געקאכטע שפייזען. אייער גראסער האט אלל־ברען אין דעם רויטען און גרינעם פעקעדזש. געמאכט פון קעללאגג אין לאנדאן, אנטעריא. קעללאגג׳ס אלל־ברען איז אבסאלוט כשר אונטער דער השגחה פון אגודת הרבנים פון טאראנטא.

Kellogg's ALL-BRAN

רעדוצירט די זויערקייט

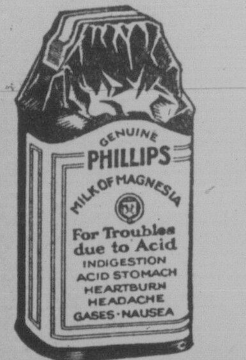

אין קראנקע מאגנס—מאמענטאל

קראנקע מאגנס, זויערע מאגנס און אומפארדייאונג מיינט געוויינלאך אי־בערפלוס זויערקייט. די נערוון אין מא־גען זיינען איבערסטימולירט. צופיל זויערקייט מאכט דעם מאגן און געדע־רים זויער.

אלקאליי פארניכטעט זויערקייט מא־מענטאל. די בעסטע פארמע איז פי־ליפס מילך אף מאגנעזיא, ווייל איין ניט־שעדלאכע, טעמ׳לאזע דאזע נייט־ראליזירט א סך מאל איר פארנעם אין זויערקייט. זינט איר דערפינדונג, מיט 50 יאר צוריק, איז עס פארבליבן דער סטאנדארד מיט דאקטוירים איבעראל. נעמט א לעפל אין וואסער און אייער ניט פריילאכער צושטאנד וועט זיך פי־לייכט ענדיקן אין פינף מינוט. נאכדעם וועט איר שטענדיק וויסן וואס צו טאן. גראבע און שעדלאכע מעטאדן וועלן קיינמאל ניט אפעלירן צו אייך. גייט פרובירט עס פאר אייער טובה וועגן. עס קאן פארהיטן זייער א סך אומאנ־גענעמע שטונדן.

זייט זיכער צו קויפן די ריכטיקע פיליפס מילך אף מאגנעזיא צוגעשריבן פון דאקטוירים פאר 50 יאר צו קארע־גירן איבערפלוס זויערקייטן. יעדע פלעשל אנטהאלט פולע איינצעלהייטן. אין יעדער דראג סטאר.

מעשה סדום פאר׳ן ווארשעווער ראבינאט

די טעג, גאנצפרי, ווען אין ראבינאט אין ווארשע איז נאך קיין רבנים ניט גע־ווען, האט זיך מיטאמאל אויפגעריסן די טיר, און מיט א רעש איז אריינגעקומען א חברה פון עטלאכע צענדליק פערזאן. אלע האבן געלארעמט. אבער איידער דער עולם האט זיך אביסל איינגעשטילט, האט די פרוי חיה סאנקעוויטש, פון מילא גאס, דערציילט:

זי האט מיט איר מאן קלמן חתונה גע־האט מיט 22 יאר צוריק. 20 יאר איז דאס שלום בית צווישן איר מיט׳ן מאן ניט גע־שטערט געווארן. אבער שפעטער האט ער אריינגענומען צו זיך אין שטוב זיין שוועסטער מיט איר׳ס א מיידל, און אין שטוב האט זיך אנגעהויבן אן אמת׳ער גיהנום. וואס ער האט פארדינט האט ער אוועקגעגעבן זיין שוועסטער מיט דער טאכטער, און איר מיט אירע קינדער האט ער געלאזט הונגערן. אויסער דעם פירן זיי זיך ניט אויף איבעריק מאראליש. די שוויי־גערן אליין שלעפט זיך ארום גאנצע נעכט און אויך דאס זעלבע טוט דאס יונגע מיידל.

טאמער איז דאס אליין נאך ווייניק, האט זי לעצטנס עטלאכע מאל געכאפט איר מאן ביי אינטימע באציאונגען מיט זיין שוועסטער.

זעלבסטפארשטענדלאך, אז איר מאן, קלמן, באשטעטיקט ניט אירע רייד. ער לייקנט קאטעגאריש, אז ער זאל האבן מיט זיין שוועסטער וועלכע ס׳ניט איז באצי־אונגען. ער האט בלויז אמאל זיך "דער־לויבט" מיט זיין שוועסטער׳ס טאכטער.

די שוועסטער האט אויך שטארק פאר־טיידיקט איר ברודער און האט צוגעגעבן, אז איר ברודער מעג זיי שטיצן, ווייל איר מיידל איז זיין "צווייט ווייב". און דאס קינד וואס זי האט איז טאקע פון אים. . . .

דער רב האט אויסגעהערט די טענות. אויסגעהערט אלע עדות און דערקלערט, אז קלמנ׳ס שוועסטער מיט איר טאכטער מוז זיך ארויסציען פון קלמנ׳ס שטוב. און אויב דאס וועט אין פארלויף פון עט־לאכע טעג ניט געשעען, וועט דער גאנצער ענין איבערגעגעבן ווערן צום פראקוראר.

ביי די בני ברית

ביי א גוט־באזוכטן מיטינג פון "בני־ברית", מאנטאג דעם 24טן פעב., האבן, מאקס קאהען, ב.א. און שאול קעני, ב. א., מיטגלידער פון א. צ. א. (יונגט סעקציע פון ב.ב.), אפגעגעבן א באריכט פאר׳ן לאדזש וועגן אויסשטעלונגס קאנקורס, וואס איז אפגעהאלטן געווארן אויף דעם דיסטריקט צוזאמענפאר אין סט. פאול, וואו די צוויי אויבנדערמאנטע האבן גע־נומען אן אנטייל און האבן, אגב, ווי ווי־ניפעגער א. צ. א. פארשטייער, געוואונען דעם א. צ. א. דיסטריקט טשעמפיאנשיפ פון ריידן. דארט האט זיך געהאנדלט וועגן זייער א וויכטיקער — כאטש אפילו אן אבסטראקטער — פראגע: "צי איז וויכטיק פאר אידן ענגלאנדס האבן דעם מאנדאט איבער ארץ־ישראל".

קאהען און קעני זיינען געווען "פאר" און האבן ווי אזעלכע געוואונען. אבער פלוצים, אומדערווארטעט, האט מען אי־בערגעביטן און זיי געגעבן די ראל פון "קעגן", וועלכעס זיי האבן דורכגעפירט אזוי גלענצענד ווי די "פאר" און זיינען געבליבן צווייפאכיקע זיגער.

ביי דעם מיטינג האבן, פריער קעני און דערנאך קאהען, יעדער ארויסגעבראכט זיינע וויכטיקסטע אויסצוגן פון זיינע אר־גומענטן אויף "פאר" און אויף "קעגן", און עס איז געווען צו באוואונדערן ווי פארהעלטניסמעסיק זייער יונגע מענשן — ביידע פאר די צוואנציקער — פאנאנדער קלייבן זיך אזוי טיף און אזוי ערנסט אין אזוינע הויכע פראגן, און באנוצן דערצו אזא שיינע אראטארישע שפראך.

דער מיטינג איז געווען באגייסטערט און האט אויפ׳ן ארט באשלאסן אוועקשי־קן זייער "נחת", דאס פארל, צום אינ־טערנאציאנאלן אראטארישן קאנקורס פון א. צ. א., קיין דעטראיט, אויפ׳ן חשבון פון דעם היגן לאדזש פון די בני־ברית.

Reliance Ink

100 פראצענט קענעדיען

די טינט אויף וועלכער איר קענט זיך פארלאזן.

WINNIPEG ELECTRIC

COKE

גענמאכט אין וויניפעג

הויך אין באהייצונג קוואליטי
נידעריק אין אש

פרעגט אייער לאקאלן דילער אדער

Fort William Coal Dock
Company Limited

דיסטריבוטארן

PHONE 27 606

שוואנגערענדע און זויגענדע מוטערס

דאקטוירים רעקאמענדירען קאד ליווער אויל טעג־ליך בעסער און נאך קינפעט. עס דערלאזט ניט אפצושוואכן די מוטער׳ס כוחות. פארקלענערט די טראגעל מיט די ציינער. העלפט די וואקסענדע בייבי אויך, לעגט א פונדאמענט פאר בעסערע ציינער און ביינער. דער אנגענעמסטער אופן דאס צו נעהמען איז סקאטט׳ס עמאלשאן. איז לייכט צום פארדייען, און עס איבערלעבט ניט. א מהיה׳דיגער שפייזטאניק. כדאי צו פרובירן.

SCOTT'S EMULSION

פאר מוטער און קינד

Scott & Bowne, Ltd.
Toronto, Canada
29-45